

DWAJ ŚWIADKOWIE

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 4 maja

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Ap 11,3-6; Za 4,14; Ap 12,5-6.14-15; Dn 7,25; Iz 54,17; Ps 119,89; Ap 11,15-18.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Trawa usycha, kwiat więdnie, ale słowo Boga naszego trwa na wieki” (Iz 40,8).

Przez wieki Słowo Boże było podważane, podawane w wątpliwość i odrzućane. Było przykuwane łańcuchami do ścian w klasztorach bibliotekach, palone na placach miejskich i darte w strzępy. Ci, którzy w nie wierzyli, byli wyśmiewani, wyszydzani, więzieni, a nawet mordowani. Jednak Słowo Boże zwyciężało.

Średniowieczny Kościół prześladował wiernych chrześcijan wierzących *Biblią*, a Słowo Boże rozświećtało ciemności. Ucisk i prześladowanie nie powstrzymały głoszenia Słowa Bożego. Gdy William Tyndale, szesnastowieczny tłumacz *Biblii* na język angielski, został skazany na śmierć za swoją wiarę, zapytano go, kto najbardziej pomógł mu w rozpowszechnianiu Słowa Bożego. Reformator namyślił się chwilę i odpowiedział:

— Biskup z Durham⁴⁸.

Przesłuchujący byli wstrząśnięci. Tyndale wyjaśnił im, że jakiś czas wcześniej ów biskup nabył sporą liczbę egzemplarzy angielskiej *Biblii* i publicznie je spalił. Biskup nie zdawał sobie sprawy z tego, że w znacznym stopniu przyczynił się do powodzenia dzieła prawdy. Kupując *Biblie*, znacząco przepłacił. Dzięki uzyskanej sumie Tyndale mógł wydrukować znacznie więcej egzemplarzy *Pisma Świętego*. Prawda wdeptywana w proch podnosiła się raz po raz i jaśniała swym blaskiem.

W tym tygodniu przyjrzymy się najbardziej zawziętym atakom na *Pismo Święte* i chrześcijańską wiarę. Podczas osiemnastowiecznej rewolucji francuskiej krew płynęła ulicami miast. W Paryżu ustawiono gilotynę i ścięto tysiące ludzi. Ateizm ustanowiono religią państwową. Jednak nawet to nie było w stanie uciszyć świadectwa Słowa Bożego⁴⁹.

⁴⁸ Miasto w północno-wschodniej Anglii (przyp. red.).

⁴⁹ Przeczytaj także rozdział *Reformacja we Francji, Niderlandy i Skandynawia, Późniejsi reformatorzy angielscy, Biblia i rewolucja francuska, Ojcowie pielgrzymi oraz Zwiastuny świtu*, w: Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 132-196.

Przeczytaj Ap 11,3-6. Wymień pięć szczególnych cech dwóch świadków.

W 4. rozdziale *Księgi Zachariasza* czytamy, że prorok w wizji ujrzał dwa drzewa oliwne po dwóch stronach złotego świecznika. Podobną symbolikę znajdujemy w 11. rozdziale *Apokalipsy Jana*. Zachariaszowi wyjaśniono, że drzewa te symbolizują dwóch pomazańców, „którzy stoją przed Panem całej ziemi” (Za 4,14). Drzewa oliwne dostarczały oliwy do świecznika, aby nieustannie płonął. Psalmista przypomina nam: „Słowo twoje jest pochodnią nogom moim i światłością ścieżkom moim” (Ps 119,105). Oliwa symbolizuje Ducha Świętego (zob. Za 4,2.6). Wizja zawarta w 11. rozdziale *Apokalipsy Jana* opisuje głoszenie Słowa Bożego w mocy Ducha Świętego dla oświecenia świata.

Ci dwaj świadkowie mogą prorokować i powstrzymywać deszcz tak długo, jak zapowiedzą. Mogą zamienić wodę w krew i porazić ziemię plagami. Na mocy Słowa Bożego Eliasza zapowiedział, że deszcz nie będzie padał w Izraelu. W odpowiedzi na jego modlitwę deszcz nie padał trzy i pół roku (zob. Jk 5,17). Następnie Eliasza modlił się do Boga i deszcz spadł po tym, jak fałszywym prorokom Baala nie udało się przerwać suszy (zob. 17. i 18. rozdział *I. Księgi Królewskiej*). Mojżesz mocą Słowa Bożego zapowiedział plagi egipskie, w tym zamianę wody w krew, gdy faraon odmówił uwolnienia ludu Bożego (zob. 7. rozdział *Księgi Wyjścia*).

Ci, którzy usiłują szkodzić *Pismu Świętemu*, zostaną pochłonięci przez ogień, który wychodzi z ust dwóch świadków. Bóg rzekł:

— „Ponieważ to mówią, przeto Ja uczynię moje słowa ogniem w twoich ustach, a ten lud drewnem, które pożre ogień” (Jr 5,14).

Słowo Boże zapowiada sąd nad tymi, którzy je odrzucają. Słowo Boże jest jak ogień w ustach tych, którzy je głoszą.

W J 5,39 Jezus oznajmia, że *Pismo Święte Starego Testamentu* świadczy (składa świadectwo) o Nim. W Mt 24,14 mówi także, że ewangelia „będzie głoszona (...) na świadectwo” całemu światu, a *Nowy Testament* wraz ze *Starym Testamentem* są podstawą tego świadectwa.

Zarówno w J 5,39⁽⁵⁰⁾, jak i w Mt 24,14⁽⁵¹⁾ zostały użyte w greckim oryginale słowa pochodzące od tego samego greckiego rdzenia *martyis*, co słowo przetłumaczone jako *świadkowie*, które pojawia się w Ap 11,3⁽⁵²⁾.

Kim są ci dwaj świadkowie? W świetle biblijnych danych i cech podanych w 11. rozdziale *Apokalipsy Jana* możemy dojść do wniosku (choć niedogmatycznie), że dwaj świadkowie to *Pismo Święte* — *Stary Testament* i *Nowy Testament* — przekazujące Boże światło i Bożą prawdę światu.

Obecnie wielu chrześcijan nie docenia *Starego Testamentu*, uważając go wręcz za zbędny, skoro mamy *Nowy Testament*. Dlaczego to podejście jest błędne?

⁵⁰ Gr. *martyrusai* (przyp. red.).

⁵¹ Gr. *martyrion* (przyp. red.).

⁵² Gr. *martyisin* (przyp. red.).

Porównaj Ap 11,3; 12,5-6.14-15 z Dn 7,25. Jakie podobieństwa dostrzegasz między tymi okresami proroczymi?

Dwaj świadkowie „będą, odziani w wory, prorokowali przez tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni” (Ap 11,3). Jest to ten sam okres, który został przedstawiony jako czterdzieści dwa miesiące, w ciągu których poganie (ci, którzy opierają się prawdzie) będą deptać/tratować święte miasto (zob. Ap 11,2). Wrogowie Boga deptali Bożą prawdę przez tysiąc dwieście sześćdziesiąt proroczych dni (czterdzieści dwa miesiące pomnożone przez trzydzieści dni dają tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni; symboliczny dzień oznacza rzeczywisty rok), a dwaj Boży świadkowie — *Stary Testament* i *Nowy Testament* — prorokowali przeciwko nim w tym czasie.

Jak zauważyliśmy (zobacz lekcję czwartą), Dn 7,25 mówi, że mały róg, który powstanie po rozpadzie Cesarstwa Rzymskiego, będzie prześladował lud Boży w ciągu „czasu i dwóch czasów i pół czasu”. Czas oznacza symboliczny rok — trzysta sześćdziesiąt symbolicznych dni. Zatem trzy i pół czasu to tysiąc dwieście sześćdziesiąt symbolicznych dni.

Ap 12,6.13 także mówi o prześladowaniach ludu Bożego w ciągu tysiąca dwustu sześćdziesięciu dni. W Ap 12,14 jest mowa o czasie, dwóch czasach i połowie czasu. W Ap 13,5 czytamy o czterdziestu dwóch miesiącach. W Ap 11,2-3 wspomniane są zarówno czterdzieści dwa miesiące, jak i tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni. Wszystkie te proroctwa ukazują różne ujęcia tego samego okresu historycznego.

Gdy autorytet *Pisma Świętego* jest lekceważony, to inne, ludzkie, autorytety zajmują jego miejsce. To nierzadko prowadzi do prześladowania tych, którzy wywyższają Słowo Boże. Tak właśnie działo się w czasach papieskiej dominacji, która trwała od 538 do 1798 roku. W tym czasie Kościół rzymski usilnie starał się utrzymywać ludzi w duchowej ciemności. Orzeczenia soborów zajęły miejsce przykazań Bożych. Ludzka tradycja wyparła prostotę ewangelii. Kościół zjednoczył się z władzą świecką, by szerzyć swój autorytet w całej Europie.

W ciągu tysiąca dwustu sześćdziesięciu lat Słowo Boże — dwaj świadkowie — było odziane w wór. Prawda była ukryta pod stosem tradycji i rytuałów. Jednak dwaj świadkowie nadal prorokowali, a *Biblia* przemawiała do ludzi. Wśród duchowej ciemności Słowo Boże zostało zachowane. W każdym wieku byli tacy, którzy je cenili i żyli zgodnie z jego nakazami. Jednak ludzie ci byli stosunkowo nieliczni w porównaniu z masami pogrążonymi w mroku. Waldensi, Jan Hus, Hieronim z Pragi, Marcin Luter, reformatorzy Kościoła w Szwajcarii — Ulrich Zwingli (1484-1531) i Jan Kalwin (1509-1564), reformatorzy Kościoła w Anglii — Jan Wesley (1703-1791) i Karol Wesley (1707-1788) oraz wielu innych dochowywało wierności nauce Słowa Bożego w takim stopniu, w jakim ją zrozumieli.

Jakie zasady wiary wyznawane obecnie przez wielu chrześcijan są oparte jedynie na tradycji, a nie na Słowie Bożym?

Przeczytaj Ap 11,7-9. Posługując się symbolicznym słownictwem, co przepowiadają te wersety? Co miało się stać z dwoma świadkami — *Starym Testamentem* i *Nowym Testamentem*?

W 538 roku nastąpił definitywny kres pogańskiego Cesarstwa Zachodniorzymskiego. Justynian, cesarz panujący w Bizancjum, przekazał cywilną, polityczną i religijną władzę w Rzymie papieżowi Wigiliuszowi, sprawującemu swój urząd w latach 537-555. Tak rozpoczął się długi okres dominacji średniowiecznego Kościoła. Dominacja ta trwała aż do 1798 roku. Wtedy to na rozkaz Napoleona w dniu 10 lutego 1798 roku wojsko francuskie pod wodzą generała Louisa Berthiera wkroczyło do Rzymu. Papież Pius VI został aresztowany i wywieziony do Francji, gdzie wkrótce zmarł. Ta data wyznacza proroczo zapowiedziany koniec świeckiej władzy rzymskiego Kościoła i tym samym koniec okresu tysiąca dwustu sześćdziesięciu symbolicznych dni przedstawionego w *Księdze Daniela* i *Apokalipsie Jana* (zobacz wczorajszą część lekcji).

Jest to zdumiewający dowód autentyczności biblijnych proroctw! Daniel, pisząc ponad pięćset lat przed narodzeniem Chrystusa, z niezwykłą precyzją zapowiedział te wydarzenia z ponad dwa tysiące trzystuletnim wyprzedzeniem. Możemy więc całkowicie zaufać proroctwom podanym w *Biblii*.

W tym czasie prawda ewangelii była wciąż żywa dzięki świadectwu Słowa Bożego. Jednak biblijnej prawdzie zagrażały wielkie niebezpieczeństwa. Oto bestia wychodząca z otchłani (szatan) stoczy bój przeciwko *Pismu Świętemu*. Diabeł bowiem podburzał do nowych ataków na autorytet *Biblii* w czasach rewolucji francuskiej, która rozpoczęła się w 1789 roku.

Rewolucyjny rząd Francji oficjalnie ustanowił Kult Rozumu jako finansowaną przez państwo ateistyczną religię mającą zająć miejsce chrześcijaństwa. 10 listopada 1793 roku obchodzono w całym kraju Święto Rozumu. Kościoły we Francji zamieniono w świątynie Rozumu, a piękną młodą kobietę osadzono na tronie jako rzekomą boginię Rozumu. *Biblie* palono na ulicach. Oświadczono oficjalnie, że Bóg nie istnieje, a śmierć jest niekończącym się snem. Szatan działał za pośrednictwem bezbożnych ludzi, by zabić dwóch Bożych świadków. Ich martwe ciała miały „leżeć (...) na ulicy wielkiego miasta, które w przenośni nazywa się Sodomą i Egiptem, gdzie też Pan ich został ukrzyżowany” (Ap 11,8).

Egipt był krajem, w którym czczono wielu bogów i jednocześnie zaprzeczano istnieniu prawdziwego Boga (zob. Wj 5,2). Sodomą to symbol rażącej niemoralności. Podczas tej rewolucji we Francji dwaj Boży świadkowie — *Stary Testament* i *Nowy Testament* — zostali uśmierceni przez ateizm i niemoralność, które rozpanoszyły się, gdy zniesiono normalne ograniczenia, co doprowadziło do rozprzężenia i przelewu krwi.

W Ap 11,9 czytamy, że ciała dwóch świadków miały leżeć niepogrzebane „przez trzy i pół dnia”. Te prorocze dni oznaczają rzeczywiste trzy i pół roku. Tyle mniej więcej trwały rządy ateizmu i terroru stanowiące apogeum rewolucji. Okres ten datuje się od 26 listopada 1793 roku, gdy wydano dekret znoszący religię, do 17 czerwca 1797 roku, gdy rząd Francji zniósł ograniczenia unieważniające prawa religijne.

Przeczytaj Ap 11,11. Jaka przepowiednia dotycząca Słowa Bożego jest zawarta w tym wersecie?

Wbrew zamierzeniom francuskich rewolucjonistów Słowo Boże niejako wróciło do życia. Nastąpiło ożywienie religijne. Wielki lęk opanował tych, którzy widzieli, jak Słowo Boże na nowo staje się żywą mocą Bożą ku zbawieniu. Pod koniec osiemnastego wieku Bóg powołał ludzi gotowych zanieść ewangelie na krańce świata. Biblijne przesłanie szerzyło się bardzo szybko. Do pracy wyruszyli misjonarze, tacy jak baptystyczny pastor William Carey (1761-1834), który udał się z Anglii do Indii i przetłumaczył *Biblię* na wiele języków używanych w tym kraju. Będąc motywowani mocą Słowa Bożego, misjonarze jedni po drugich wyruszali w najdalsze zakątki świata.

Nie przypadkiem ten ogólnoswiatowy ruch misyjny powstał po zakończeniu francuskiej rewolucji. Słowo Boże jest żywe, a choć wielu uznało je za martwe, nadal żyło w sercach ludzi wierzących i miało powstać do pełni życia zgodnie z przepowiednią *Apokalipsy Jana*. Pewnego razu niewierzący francuski filozof Wolter (1694-1778) powiedział chętnie:

— Zmęczyło mnie słuchanie o tym, że dwunastu ludzi założyło religię chrześcijańską. Udowodnię, że wystarczy jeden, aby ją obalić⁵³.

Od jego śmierci przeminęło już niejedno pokolenie. Miliony ludzi przylączyły się do wojny przeciwko *Pismu Świętemu*. Daleko jednak do jego zniszczenia. Jest to trudniejsze niż w czasach Woltera, ponieważ teraz na świecie istnieje ogromna i trudna do ustalenia liczba egzemplarzy *Biblii*. Dobrze oddają to słowa jednego z pierwszych reformatorów, który wypowiadał się na temat Kościoła chrześcijańskiego:

— „Biblia to kowadło, na którym zużyło się wiele młotów”⁵⁴.

Przeczytaj Ps 119,89; 111,7-8. Co te wersety mówią o *Biblii* i dlaczego możemy jej ufać?

Słowo Boże może być atakowane czy tłumione, ale nigdy nie zostanie pokonane. Nawet zdeklarowani chrześcijanie na różne sposoby podważają jego autorytet, kwestionując niektóre części *Biblii* albo przeceniając rolę jej ludzkiego wymiaru i lekceważąc jej wymiar boski, wskutek czego objawiona prawda jest niedoceniana.

Nie wolno nam nigdy w żaden sposób ulegać tego rodzaju atakom skierowanym przeciwko Słowu Bożemu. Jest ono nadal żywe, przemawia do ludzkich serc oraz daje nowe życie tym, którzy są gotowi słuchać Słowa i stosować się do jego nauki.

Jakie proroctwa najsilniej przemawiają do ciebie i dlaczego?

⁵³ Zob. Ethan Smith, *Key to the Revelation: In Thirty-six Lectures, Taking the Whole Book in Course*, Nowy Jork 1833, s. 344 (przyp. red.).

⁵⁴ Ellen G. White, *Wielki bóg*, Warszawa 2019, s. 178.

Choć jest tak atakowane przez wroga, dzieło Boże na ziemi osiągnie swój chwalebny cel. Ewangelia zostanie ogłoszona „mieszkańcom ziemi i wszystkim narodom, i plemionom, i językom, i ludom” (Ap 14,6). Wielki bój między Chrystusem a szatanem zakończy się zupełnym zwycięstwem Chrystusa nad mocami zła. Królestwo Boże zatriumfuje nad złem, a grzech zostanie na zawsze usunięty w całym wszechświecie. 11. rozdział *Apokalipsy Jana* zaczyna się od tego, że szatan usiłuje przy pomocy rewolucji francuskiej zniszczyć chrześcijaństwo i wykorzenić wiarę w Boga. Jednak rozdział ten kończy się zwycięstwem Królestwa Bożego nad zwierzchnościami i mocami zła. W ten sposób niesie on pocieszenie tym, którzy przechodzą ogniste próby ze względu na dzieło Chrystusa i Jego prawdę.

Przeczytaj Ap 11,15-18. Jakie wydarzenia nastąpią pod koniec czasu próby, gdy zabrzmi siódma trąba?

Królestwa tego świata ustąpią miejsca królestwu naszego Pana. Chrystus jest bowiem Zwycięzcą. Zło zostanie pokonane. Jezus zwycięży, a szatan przegra. Sprawiedliwość zatriumfuje, a Prawda będzie panować na zawsze. Słusznie czynimy, gdy kierujemy się następującą radą: „Rozpadnie się wszystko, co opiera się na ludzkim autorytecie, jednak to, co zostało zbudowane na skale niezmiennego Słowa Bożego, będzie trwało wiecznie”⁵⁵.

Przeczytaj Ap 11,19. Co otworzyło się w niebie? Co Jan tam ujrzał?

W niebie została otwarta świątynia Boga, tak iż Jan mógł do niej zajrzeć. Gdy wpatrywał się w miejsce najświętsze, ujrzał skrzynię przymierza. W starotestamentowej świątyni, która wskazywała na wspaniały oryginał istniejący w niebie, obecność chwały Bożej objawiała się między dwiema figurami aniołów znajdujących się nad wiekiem skrzyni przymierza. W skrzyni owej spoczywały kamienne tablice z prawem Bożym zapisanym przez samego Boga. Choć jesteśmy zbawieni wyłącznie z łaski przez wiarę, to jednak posłuszeństwo prawu Bożemu świadczy o autentyczności naszej wiary. Prawo Boże jest podstawą i standardem na sądzie (zob. Jk 2,12). Ten fakt staje się szczególnie ważny i istotny w czasie końca (zob. Ap 12,17; 14,12).

Jak rzucające się w oczy przeciwieństwo, zachodzące między bezbożnością francuskiej rewolucji i chwalebnym zwieńczeniem, przedstawione w 11. rozdziale *Apokalipsy Jana* przemawia do nas dzisiaj?

⁵⁵ Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 178.

DO DALSZEGO STUDIUM

„Gdy władze religijne i państwowe zakazały *Biblii*; gdy zniekształcono jej świadectwo, a demony i ludzie wykorzystywali wszelkie sposoby, aby odwrócić od niej ludzkie serca; gdy polowano na tych, którzy ośmielali się głosić jej święte prawdy; gdy ich zdradzano, torturowano i grzebano żywcem w podziemnych lochach; gdy ginęli za to, w co wierzyli, albo musieli uciekać do górskich kryjówek, chować się w jaskiniach i rozpadlinach ziemi — wtedy właśnie wierni świadkowie prorokowali odziani w wory. A mimo to składali swoje świadectwo przez całe tysiąc dwieście sześćdziesiąt lat. W najbardziej mrocznych czasach istnieli wierni Bogu, którzy kochali Jego Słowo i strzegli Jego honoru. Ci lojalni słudzy zostali obdarzeni mądrością, mocą i autorytetem, aby przez cały ten czas mogli głosić Jego prawdę”⁵⁶.

„Gdy Francja publicznie wyparła się Boga i odrzuciła *Biblię*, grzesznicy i siły ciemności zatriumfowali, osiągając to, do czego dążyli — królestwo wolne od ograniczeń Bożego prawa. (...) W wielkim stopniu odepchnięto Ducha Bożego, który kładzie tamę okrutnej sile szatana, i pozwolono działać temu, którego jedyną uciechą jest ludzkie nieszczęście. Tym, którzy wybrali drogę rebelii, pozostało zbieranie jej owoców, aż kraj zalały zbrodnie zbyt straszne, by można je było opisać. Ze spustoszonych prowincji i zrujnowanych miast słychać było straszliwy krzyk — przejmujący krzyk bólu. Wydawało się, jakby pod Francją zapadła się ziemia. Religia, prawo, porządek społeczny, rodzina, państwo i Kościół zostały zmiecione tą samą bezbożną ręką, która podniosła się przeciw prawu Bożemu”⁵⁷.

„Jeśli Kościół nie będzie kroczył drogą, którą On prowadzi, przyjmując od Niego każdy promień światła i podejmując się każdego zadania, jakie należy wykonać, religia nieuchronnie zdegeneruje się do zachowywania form i zaniknie duch żywej pobożności”⁵⁸.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. W jaki sposób zasady wielkiego boju dały o sobie znać podczas rewolucji we Francji?

2. Twierdząc, że nie ma Boga, pewien ateista napisał: „Możemy sami wyznaczać sobie cele i przekraczać intelektualne granice, nie oglądając się na znaki zakazu”⁵⁹. Jak to zdanie świadczy o prawdziwej motywacji przyświecającej odrzuceniu Boga? Jak tego rodzaju oświadczenia pomagają nam zrozumieć, co wydarzyło się podczas rewolucji francuskiej?

3. Jakie znaczenie ma wizja świątyni ukazana apostołowi Janowi i jak wiąże się z wydarzeniami czasu końca?

⁵⁶ Ellen G. White, *Wielki bóg*, Warszawa 2019, s. 167.

⁵⁷ Tamże, s. 177.

⁵⁸ Tamże, s. 196.

⁵⁹ Robert L. Park, *Superstition: Belief in the Age of Science*, Princeton 2008, s. 5 (przyp. red.).

DZIEŃ MISJI GLOBALNEJ

2. kwartał • Zbiórka darów 11 maja • Projekt wszystkich diecezji

Diecezja Południowa. Do tej pory zbór w Zakopanem mogliśmy znać głównie z najmu pokoi w turystycznej miejscowości. Jednak od początku roku 2024 zmieniliśmy profil działalności tego miejsca. Dążymy do przekształcenia go w ośrodek, w którym realizowane będą przedsięwzięcia ewangelizacyjne i duszpasterskie. W następnych latach organizować będziemy tam programy takie jak: wyjazdy integracyjne dla zborów, weekendy dla rodzin, małżeństw i tym podobne, szkoły gotowania, kluby mamy i malucha, wystawy *Biblii* oraz wiele innych. Inicjatywa ta wymaga sporych inwestycji, a zebrane dzisiaj środki będą przeznaczone na realizację działań misyjnych i utrzymanie osób, które będą zaangażowane w ten projekt.

Diecezja Wschodnia. Z końcem 2022 roku zauważono potencjał w spotykającej się w Łodzi coraz liczniejszej grupie osób z Ukrainy. Wierząc, że powołanym „zgodnie z Jego planem, wszystko służy ku dobremu” (Rz 8,28 BL), diecezja podjęła kroki, aby zapewnić tej grupie odpowiednią opiekę duszpasterską. Z początkiem 2023 roku powierzono ją pastorowi Yevhenowi Alokhinowi z żoną Iriną. Udało się nam uzyskać wsparcie Wydziału Transeuropejskiego w postaci środków z funduszu Misji Globalnej, a po kilku miesiącach pracy duszpasterskiej były widoczne już efekty. Najpierw utworzono oficjalną grupę, a w listopadzie 2023 roku — zbór. Zebrane środki będą w całości przeznaczone na projekty zboru międzynarodowego w Łodzi oraz na pokrycie kosztów związanych z jego funkcjonowaniem.

Diecezja Zachodnia. W kwietniu tego roku rozpoczęliśmy projekt *Pomocna dłoń* na terenie Starogardu Gdańskiego i okolic. Jako Centrum Wpływu angażujemy się w działania wolontariackie, oferując różnorodne wsparcie dla lokalnej społeczności. Naszym celem jest nawiązanie szczerych przyjaźni i przełamanie oporu wobec inicjatyw kościelnych. Wierzymy, że te działania przyczynią się do poznania Boga, głębszego zrozumienia wartości duchowych wśród lokalnych mieszkańców oraz wzrostu społeczności adwentystycznej. Projekt *Pomocna dłoń* jest też szerszą inicjatywą misyjną dla całej Diecezji Zachodniej i początkiem dla wielu kolejnych projektów. Dary zebrane podczas dzisiejszego Dnia Misji Globalnej zostaną w pełni przeznaczone na ten cel. Aby dowiedzieć się więcej na ten temat, odwiedź stronę zaufanie.pl.

Jak złożyć dary?

1. Dary zostaną zebrane podczas nabożeństwa sobotniego w osobnej kolekcji lub w przeznaczonych na ten cel kopertach.
2. Dary można również przekazać na rachunek bankowy lokalnej diecezji:
 - Diecezja Południowa: **49 1020 2892 0000 5702 0166 5108**, z dopiskiem: **Misja Globalna.**
 - Diecezja Wschodnia: **42 1020 1156 0000 7402 0059 4259**, z dopiskiem: **Misja Globalna.**
 - Diecezja Zachodnia: **95 1090 1476 0000 0001 4675 3083**, z dopiskiem: **Misja Globalna.**